

נות). מוכן לחלק עימך עיתות-פנאי נבחרות על בסיס של הדדיות. אחרי זה הוא עוד הוסיף לי, משהו פרטי: "מה שאני מת לראות זה, אילו מין הקדמה ומילות-קישור תצליחי להוסיף לפנייה כה פשוטה וצנועה?" אז עכשיו אתה רואה.

מיכתבים למדור יש לשלוח לפי הכתוב בת: מיכתבים לציפי, ת.ד. 136, תל-אביב. מיכתבים למכותבים יש לשלוח בשתי מעטפות. על החיצונית לציין את הכתובת הנ"ל, ועל הפנימית, המבוילת בבול של 35 אגורות, לציין את המיספר הסידורי שאליו מופנה המיכתב.

אם הייתי צינית, הייתי אומרת שאני לא מתפלאת למה.

עבודות ותרגילים

א. (6/75) מצלצלת כבר יותר טוב. "סטודנטית לאמנות וסיפורת. תצלומית נוראית. בת 26 במצב טוב. אוהבת הכי הכי לישון. בשלב זה, לבד, מעוניינת בסטודנט או בוגר שיהיה מוכן לעשות בשבילי את העבודות והתרגילים, בתנאי שיעשה את זה ביום. בלילה הוא יצטרך להוציא אותי לבילויים. מתה על גלידה."

אחד מהפרולטריון

"על החלון ישבתי וחשבתי: מדוע מיכ"ב לציפי עדיין לא כתבת? ומכיוון ש"נפל העיפרון, לקחתי עט ביד וכתבתי..." מזכיר לכם משהו? לא, זה לא קטע מיומן הויכחות שלי מבית-הספר העממי. זה (7/75), אותנטי. והרי ההמשך: "לאחר עיון, פישפוש חקיר-העצמית והרבה מחשבה, כשמאחורי מיס"פר הפים קרועים ומאפרה מלאה, הגעתי לנוסחה הסופית כיצד הייתי רוצה להיות מוצג במדורה: בחור פשוט. שקט. בן 23. לא מכוער. מן הפרולטריון. גר בתל-אביב. מעדיף מוסיקה קלאסית, קולנוע במיטבה, תיאטרון וסיפורת יפה. מחפש נערה-אשה בעלת אהבות דומות." אז הצגתי לכן אותו בדיוק כמו שהוא רצה.

לא פרא ולא נזיר

את (8/75) שמרתי לסוף, כי הוא "פתוח, מבין ויודע להקשיב. לא פרא-אדם אך גם לא נזיר. רוצה אותך חוזה, צעירה ונחמדה (רצוי גם חוש-המור ועניין באמ-

אלי לעיתים קרובות. בחיים האזרחיים מוכן לספר לך באופן פרטי את הכל, אך אינני חושב שזה צריך לעניין את כל ביתי ישראל. את מסכימה? יופי!" ושלא יגיד שקילקלתי לו, אני מוכנה להסתכן ולהבטיח פרס אישי — שי תמך רוקים של חברת הדס — לכל מי שתכתוב אלי.

לקלוט עליה

יכולתי לחוש את המיבטא הרוסי במיכ"ב תבה של (2/75). "אני כמו שאמרים, עולה חדשה. אני מתגוררת בעיר באר-שבע ומב"קשת לערוך הכרה עם נוצר ישראלי באמ"צעות מיכתבים. באופן מיוחד אני מעוניינת להתכתב עם צעירים בגיל 30-28, שיוכלו לעזור לי להכיר את הארץ ואת אורח-החיים בה. אני בקיאה במוסיקה קלא"סית ובבילוגיה. אני מודה על העזרה שאת תושיטי לי." רק בשביל התודה זה היה כדאי. איפה מוצאים היום צברית שאימרת תודה, ועוד מראש?!

זמני בקבע

(3/75) כבר שלח מיכתב למישהי שמצ"אח חן בעיניו במדור. אבל זה עוד לא מאוחר. הוא עוד לא תפוס. אם תמהרי, אולי עוד תספיקי — לפני שההיא תחזיר לו תשובה. הוא בן 24 המגדיר את עצמו "איש צבא-קבע וזמני" מה שלא ברור זה אם צבא-הקבע הוא זמני, או שהוא בעצמו, לעומת זאת, הוא מצוין כי הוא בעל הופעה נאה, אופי נוח לבריות, חוש"הומור, ו"משוגע על הים" בפרובינציה שלו, שליד חיפה. הוא מתקשה למצוא עלמות לטעמו בחופשותיו, ומעוניין בתגובות מצד בנות "עשרים פלוס". הגבלה כלפי מעלה הוא לא הציב.

עד שנתון 1925

אם יש לך נטיות אימהיות, אולי (4/75) יוכל להביא אותן על סיפון. בקיצור, וישר לעניין, הוא מצוין: "אני בחור בן 30, עם הופעה נאה, השכלה על-תיכונית והרבה סבלנות. מעוניין להכיר אשה נאה וידידותית עד גיל 50." מקווה שיש מישהי מהשנותונים האלה בין הקוראות שלי.

הציץ וניכוה

אוף! איך אפשר כבר להבדיל ביניהם? המיכתבים שלהם נראים כאילו הודפסו בסטנסיל. קחו את (5/75), למשל: "בן 23, גובה 175 ס"מ, שחרחר, מעוניין להכיר יפהפיה, חמודה ורכה ונוסף לכל גם מבינה, למטרה רצינית כגון נישואין. נחמד, ילד הארץ ואקטרוני במקצועי, המוכן להבין ולהאזין בצורה יפה וטהורה, ואת למרות שנכוויתי מיספר פעמים קודם לכן."

לאי. מברמיאל. קראתי את המיכתב שקיבלת בדואר בעיקבות פירסום מיכתבך במדורי. זועזעתי בדיוק כמוד. בהחלט חושבת שמגיע לך פרס השבוע, על אומץ"הלב. שהיה לך לקרוא את המיכתב עד תומה מאניאקים יש בכל מקום, ואין לי דרך למנוע מהם לחזור גם למדורי. אני משמשת רק בתור דוורית, ואינני קוראת את המיכתבים המופנים למכותבים. אינני חושבת שכדאי לענות לו, פשוט התעלמתי ממנו. דבר כזה יכול להיטפל אלייך גם ברחוב, ומה שצריך אז לעשות זה לעבור למידרכה השנייה, בבניין הגליל תנוחמי. **לר. מקריית-חיים.** אינני יועצת ל"ענייני-מין, אבל אני יכולה להפנות אותך לספר חדש שהופיע לאחרונה בעברית, איך להפיק מתמין הרבה יותר מכפי ש"שיערת שתוכל, מאת הד"ר דייוויד רובן,

זה שכתב את כל מה שתמיד רצית לדעת על המין אבל לא העזת לשאול ועוד. אז כל הכבוד שאתה סופ"סוף מעז לשאול. את התשובה תוכל למצוא שם, בעמוד 18. מקווה שזה יעזור. מכל מקום, זה לא יזיק. **לשמעון הג'ינג'י מחדרה.** הרעיון להקים "מועדון כותבים לציפי" נראה לי מקסים, אבל, אתה לא חושב שזה יותר מדי בשבילי גם להכיר אישית את כל אלה שכותבים אלי? גם בלי זה מנסה כל כותב שני להתחיל דווקא איתי, אתה יכול להקים מועדון, אבל אותי תשאיר בבקשה בחוץ.

לא לגברים!

טוב, אז מה יש לי להציע לכם השבוע? אני במצב-ירח של התעללות, ואין קור"בן לי מתחת ליד מתאים יותר מאשר (1/75). ושלא יבוא אלי בטענות. הוא הזמין את זה. תגידו בעצמכם, איך אפשר להישאר אדיש למיכתב הנפתח כך: "ובכן, אפתח במיתקפת ישירה. אני כותב לא כדי להרחיב את חגג האנשים שאני מכיר, אלא כדי להכיר אותך, הקוראת החמודה מחיפה. ואם זה אתה הקורא, לא מעניין אותי אם אתה נחמד או לא, אתה יכול לעבור למיכתב הבא!"

זה שהוא מחפש חמודה דווקא בחיפה, יכול כבר להגיד עליו הכל. אבל זה שהוא מוותר על ההזדמנות להכיר גברים, נשמע לי מוזר. יש לי הרשם שהוא דווקא יכול היה ללמוד מהם משהו. כמו, איך לנסח מיכתבים שיעוררו עניין בנערות.

הוא ניסה את השיטה הבאה: "אז ככה, אני בן 23, וכרע אני נמצא במילואים, מה לעשות? צה"ל אוהב אותי ומתגעגע

מיכתב פרס

הג'ינג'י בנעליים

של פלה

תראו, תראו מה יש לי בשבילכם הר פעם. לא יודעת איך אתם, אבל לי יש מקום מיוחד בסולם-ההעדרות בשביל ג'ינג'יות, ובמיוחד אמיתיות.

אבל המיוחד במירי רוונצווייג (9/75) הוא דווקא לא צבע השיער, אלא כור שר הרגליים. כי היא, כמו שרואים אותה כזאת צברית טיפוסית, אדומת-שיער נמרצת ולוהטת, מוציאה את עודפי-המרץ שלה דווקא על כדורגל. והיא עושה את זה כבר מגיל 17. ארבע שנים, כלומר, כי היום היא בת 21 בסך-הכל, וכבר יש לה מאחוריה קאריירה ספורטיבית עשירה, ובהחלט יוצאת-דופן.

כי האדמונית הזאת, הנוהגת בפיאט 600 מודל 1970, היא ספורטאית כבר מגיל צעיר, ולעדוהת, תמיד אהבה מישחקי-כדור יותר מכל. בגיל 17 התי-חילה לשחק כדורגל בהפועל רמת-גן, ומאז היא משחקת בכל הזדמנות. עדי-כדי-כן, שנשלחה כבר מיספר פעמים לחוצלארץ, עם הקבוצה שלה, ובין השאר לגרמניה, הולנד ויוון. בי-אמצע היא שירתה, כמובן, בצבא, שי-רות לא ספורטיבי ביותר, באיזור תל-אביב, ועוד איזה שנה בילתה בשל"ת בקיבוץ מלכיה.

האדמונית הזאת, כמו שאתם רואים אותה בתמונה, בפעולה, משוגעת על שחייה ושמשי וים, וגם על שטיפת עיניים (אולי משהו יסביר לי מה זה?). וזה גם עזר לה בחיים, כי במיט-גרת הספורט והים וכל הכרוך בהם יצא לה להכיר את החבר שלה, ההר-לנדי במוצאו, והיא מתכננת לבנות את עתידה יחד איתו, ועוד בהולנד, מה שיאלץ אותה כנראה לוותר על השמש שהיא כל-יכן אוהבת.

אבל לפני כל התוכניות היפות היא תיסע לאירופה, להופיע במיסגרת מיט-חקיידידות, שבהם היא משתתפת בי-מרץ גם בארץ. אחרי כל זה, אז מה אם היא מבני-ברק?

adas

תכשירי יופי ואיפור

הדס